

วิชาผู้จัดการค่ายพักแรม

1. ได้เคยไปอยู่ค่ายพักแรมมาแล้วในโอกาสต่าง ๆ กัน 5 ครั้ง สถานที่พักแรม แตกต่างกันอย่างน้อย 2 แห่ง
2. สาธิตเรื่องต่อไปนี้ 3 อย่าง
 - 2.1 การใช้ถ่านสำหรับหุงต้มอาหาร
 - 2.2 การก่อกองไฟสำหรับการชุมนุมรอบกองไฟ
 - 2.3 การกางเต็นท์สำหรับหมู่ลูกเสือ
 - 2.4 การตากเสื้อผ้าและเครื่องนอนที่เปียกชื้นให้แห้งในระหว่างที่อยู่ค่ายพักแรม
 - 2.5 การป้องกันไฟไหม้ระหว่างอยู่ค่ายพักแรม
3. อธิบายและสาธิตวิธีต่างๆ ที่ใช้ในค่ายพักแรมในเรื่องต่อไปนี้ 4 อย่าง
 - 3.1 การระวังรักษาอาหาร
 - 3.2 การระวังรักษาน้ำดื่ม
 - 3.3 การระวังรักษาที่หุงต้มอาหาร
 - 3.4 การกำจัดขยะ
 - 3.5 การสร้างและระวังรักษาส้วมชั่วคราว
4. มีความรู้อย่างดีเกี่ยวกับการอยู่ค่ายพักแรมของลูกเสือ
5. สาธิตความสามารถในการใช้เครื่องมือต่อไปนี้ 3 อย่าง
 - 5.1 ขวานสำหรับโค่นต้นไม้
 - 5.2 เลื่อย
 - 5.3 ค้อนหนัก เช่น สำหรับตอกเสา
 - 5.4 ฝักก่าไม้
 - 5.5 เครื่องมือลิดกิ่งไม้
 - 5.6 เครื่องมือที่ใช้เครื่องยนต์ เช่น เครื่องยนต์ตัดหญ้าเลื่อย สว่านไฟฟ้า ฯลฯ

6. สาธิตการบรรจุยาและเครื่องใช้ต่างๆ สำหรับการปฐมพยาบาลลูกเสือ 1 หมู่ ในระหว่างอยู่ค่ายพักแรม เป็นเวลา 7 วัน

7. อภิปรายกับกรรมการสอบถึงสิ่งที่ตนอยากเห็นในการพัฒนาและ ปรับปรุงค่ายลูกเสือถาวรที่ตน คำนึง

การกางเต็นท์สำหรับหมู่ลูกเสือ

การกางเต็นท์สำหรับหมู่ลูกเสือในปัจจุบัน เต็นท์ที่ใช้ในการอยู่ค่ายพักแรม มีหลายแบบหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีขนาดแตกต่างกัน ตั้งแต่เต็นท์ขนาดเล็กจุได้ 2 คน จนถึงเต็นท์ขนาดใหญ่ที่จุลูกเสือได้ทั้งหมด การกาง เต็นท์ขนาดที่จุได้ 2 คน ลูกเสือ ได้เคยฝึกหัดมาแล้วในการฝึกอบรมในวิชาเครื่องหมายลูกเสือโลก ลูกเสือควรได้ มี การฝึกหัดกางเต็นท์ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถจุลูกเสือได้ทั้งหมด ในการกางเต็นท์ ขนาดที่บรรจุ ลูกเสือได้ทั้งหมด ควร ถือหลักปฏิบัติดังนี้

1. ควรกำหนดสถานที่ที่จะใช้กางเต็นท์ให้เหมาะสมเสียก่อน
2. จึงพื้นเต็นท์และตอกสมอบกที่ยึดพื้นเต็นท์ให้อยู่ตามที่ที่กำหนดให้
3. ตั้งเสาเต็นท์และยึดเสาเต็นท์กับสมอบก

การตากเสื้อผ้าและเครื่องนอนที่เปียกชื้นให้แห้งในระหว่างที่อยู่ค่ายพักแรม

ในการอยู่ค่ายพักแรมนั้นการรักษาสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญ เสื้อผ้า เครื่องนอน นั้นต้องถูกสุขลักษณะด้วย จึงขอแนะนำการตากผ้า ดังนี้

- ผ้าสีไม่ควรตากแดดจัด จะทำให้สีผ้าซีดเร็ว ควรตากในที่ลมโกรก หรือมีแดด รำไร และกลับเอาผ้าด้าน ในออก

- แขนงเสื้อผ้าหรือกางเกง และใช้มือจัดรูปทรงดึงผ้าดึงเบา ๆ เพื่อให้มีรอยยับ น้อยที่สุด ซึ่งจะทำให้ ประหยัดเวลาในการรีด ส่วนผ้าที่ซักรด้วยเครื่องซักผ้า เมื่อซักเสร็จ แล้วสามารถนำไปตากได้ทันที โดยผ้าจะมี ลักษณะหมาด ๆ ไม่อู๋มมัว เพราะผ่าน กรรมวิธีเอาไอน้ำออกจากผ้ามาแล้ว

- การตากเสื้อยืด ถุงเท้า ไม่ควรตากโดยวิธีแขวนสำหรับเสื้อยืดควรวาง พาดบนราวหลายเส้นจะทำให้เสื้อ ไม่เสียรูปทรง

- การตากผ้าขนหนูหรือผ้าเช็ดตัว ควรตากแดดและให้มีลมโกรก โดยวาง พาดบนราวตากผ้า และให้ใช้ไม้ หนีบไว้ เพื่อป้องกันการตกพื้นผ้าจะไม่เหม็นอับชื้น และ ปราศจากเชื้อรา

- รองเท้าผ้าใบสีขาวเพื่อป้องกันรอยดำที่จะเกิดบนรองเท้า เมื่อซักเสร็จแล้ว ก่อนตากควรนำกระดาษ ขำระสีขาววางปิดบนรองเท้า

การป้องกันไฟไหม้ระหว่างอยู่ค่ายพักแรม

ไฟไหม้ที่เกิดขึ้นระหว่างการอยู่ค่ายพักแรมอาจเกิดขึ้นได้จากกรณีต่อไปนี้

1. เกิดจากไฟป่า เนื่องจากอากาศร้อน ไฟป่าอาจเกิดขึ้นได้เนื่องจากการเสียดสีของไม้ในป่า
2. เกิดจากไฟที่ชาวบ้านเผาป่า

3. เกิดจากความสะอาดของลูกเสือที่ก่อกองไฟแล้วดับไม่หมดลมพัดเศษไฟไปลูกไหม้ใบไม้หรือหญ้าแห้ง เพื่อป้องกันข้อบกพร่องดังกล่าว เมื่อลูกเสือไปอยู่ค่ายพักแรมควรเตรียมการ ป้องกันไฟไหม้ไว้ด้วย กล่าวคือ

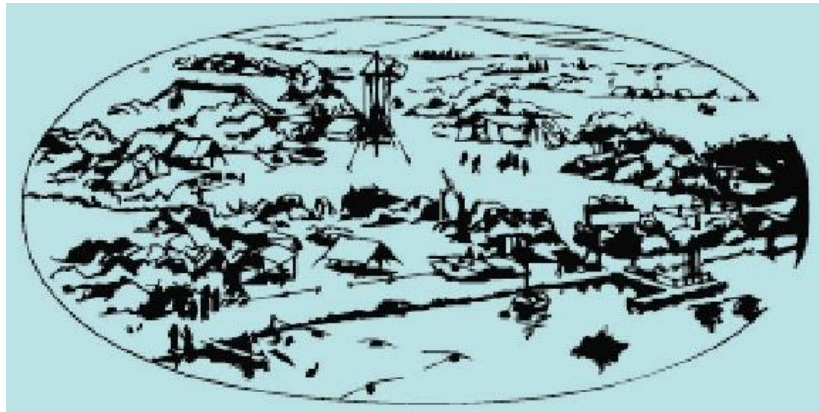
1. บริเวณที่ตั้งค่ายโดยรอบควรเก็บกวาดและเผาใบไม้แห้งให้สะอาด เมื่อมี ไฟป่าเกิดขึ้นจะได้ไม่ลุกลามเข้ามาในบริเวณค่าย

2. ถ้าบริเวณโดยรอบที่ตั้งค่ายมีหญ้าแห้งควรถางหรือถากให้เป็นแนวโดยรอบ ที่ตั้งค่ายเพื่อใช้เป็นแนวป้องกันไฟ และควรถางหรือถากให้เป็นบริเวณกว้างพอสมควร

3. กองไฟที่ใช้ในการประกอบอาหาร กองไฟที่ใช้ในการชุมนุมรอบกองไฟหรือ กองไฟอื่น ๆ ที่ลูกเสือก่อกองขึ้น เมื่อเลิกใช้แล้วต้องดับให้สนิท โดยใช้น้ำพรมให้ทั่วแล้วกลบ ด้วยดินอีกครั้งหนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้ลมพัดเศษไฟไปติด ลุกลามบริเวณใกล้เคียงได้

4. ไฟที่ลูกเสือใช้เพื่อให้แสงสว่างในเวลากลางคืน เช่น เทียนไข หรือตะเกียง น้ำมัน ควรทำที่ตั้งหรือที่แขวนให้เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุที่เกิดจาก การล้ม เดินเตะหรือพลัดตก อันจะเป็นเหตุให้เกิดไฟไหม้ได้

5. ตรวจตราความเรียบร้อยของค่ายพักแรมเป็นประจำ

การระวังรักษาอาหาร

การระวังรักษาอาหารที่นำไปรับประทานในระหว่างการอยู่ค่ายพักแรม ข้อควร ระวังมีดังต่อไปนี้

1. การป้องกันอาหารไม่ให้บูดเน่าหรือเสียหาย ทั้งยังรักษาคุณค่าทางอาหาร ไว้ได้นานไม่ควรเก็บอาหารไว้ในที่มีอากาศร้อนอบอ้าว ถ้าเป็นอาหารประเภทเนื้อสด ควรทำให้สุกและใส่ผ้าพลาสติกหรือเกลือ เพื่อไม่ให้เน่าเสีย

2. การป้องกันอาหารมิให้ฝุ่นละอองปลิวลง ควรปกปิดอาหารให้มิดชิด

3. การป้องกันอาหารมิให้สัตว์บางชนิดมารบกวน ในระหว่างการอยู่ค่าย พักแรม สัตว์ที่มักจะเข้ามา รบกวน มาลักขโมยอาหารหรือคุ้ยเขี่ยอาหารให้เสียหาย เช่น สุนัข มด นก ลิง ฯลฯ ดังนั้นในบริเวณที่อยู่ค่ายพัก แรม ควรหาวิธีป้องกันมิให้สัตว์เหล่านี้ มารบกวน เช่น ทำที่เก็บอาหารให้สูงหรือแขวนอาหารไว้กับต้นไม้แล้วใช้น้ำมันพืช ทาเชือก หรือเถาวัลย์แขวนอาหาร หรือหล่อน้ำไว้

การระวังรักษาน้ำดื่ม

การระวังรักษาน้ำดื่ม น้ำดื่มเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับร่างกายในวันหนึ่งๆ ร่างกาย ควรได้รับน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ การไปอยู่ค่ายพักแรมในบางแห่ง เราอาจหาน้ำ ที่สะอาดเหมาะแก่การใช้ดื่มได้ยาก ลูกเสือจึงควรทราบวิธี ที่จะทำน้ำให้สะอาดและเก็บ รักษาไว้ใช้ดื่มได้โดยปราศจากอันตรายดังนี้

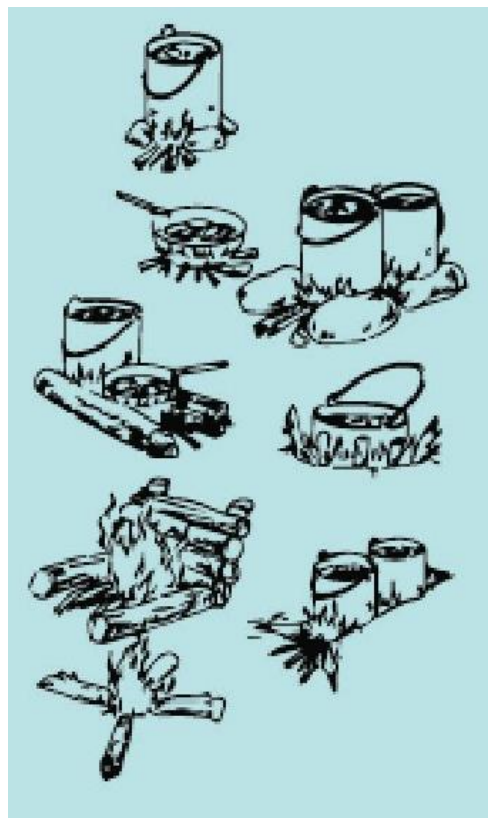
1. การทำน้ำให้สะอาดโดยใช้ความร้อน
2. การใช้สารเคมีใส่ฆ่าเชื้อ
3. เก็บไว้ในภาชนะที่สะอาดและปิดให้มิดชิด

การระวังรักษาที่หุงต้มอาหาร

การระวังรักษาที่หุงต้มอาหาร เตาที่ใช้หุงต้มอาหารระหว่างการอยู่อาศัยพักแรม มีหลายแบบ การจะใช้เตาแบบใดย่อมแล้วแต่สภาพของสถานที่ที่ลูกเสือไปอยู่ค่าย พักแรม ไม่ว่าจะลูกเสือจะใช้เตาประกอบอาหารแบบใดก็ตาม ควรรู้จักวิธีระวังรักษาเตา ที่ใช้ประกอบอาหารให้ใช้ได้ผลดีตลอดเวลาดังนี้

1. ถ้าไปอยู่ค่ายพักแรมในฤดูฝนควรทำเพิงป้องกันไม่ให้เตาเปียกฝน
2. หลังจากใช้เตาแต่ละครั้งแล้วควรดับไฟและทำความสะอาดเตาให้เรียบร้อยอย่าให้มีขี้เถ้าเหลือทิ้งอยู่ในเตา
3. ต้องสร้างให้มีความแข็งแรงพอที่จะใช้ได้ตลอดการอยู่อาศัยพักแรม ลักษณะของเตาควรให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกเพื่อพื้นจะได้ลุกไหม้ได้ดี และ ให้ความร้อนสูง ไม่เสียเวลาในการปรุงอาหาร

การกำจัดขยะ

การกำจัดขยะในระหว่างการอยู่อาศัยพักแรมย่อมมีขยะเกิดขึ้นเสมอ ลูกเสือ ที่มีระเบียบวินัยย่อมไม่ทิ้งขยะไว้ภายในค่ายพักแรม ซึ่งจะทำให้ค่ายมองดูไม่สวยงาม และขาดระเบียบวินัย ลูกเสือจะต้องฝึกนิสัยให้เป็นคนมีระเบียบวินัยในเรื่องนี้ ไม่ทิ้ง ขยะโดยไม่เลือกที่ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักทำที่ทิ้งขยะไว้ใช้ภายในค่าย โดยปกติแล้วเรามักจะจัดทำหลุมเปียกหลุมแห้งสำหรับเป็นที่ทิ้งขยะหลุมเปียกใช้สำหรับทิ้งของเสีย ที่เป็นน้ำ หลุมแห้งใช้สำหรับทิ้งของเสียที่เป็นของแข็ง การจัดทำหลุมเปียกหลุมแห้ง ควรถือหลักเกณฑ์ ดังนี้

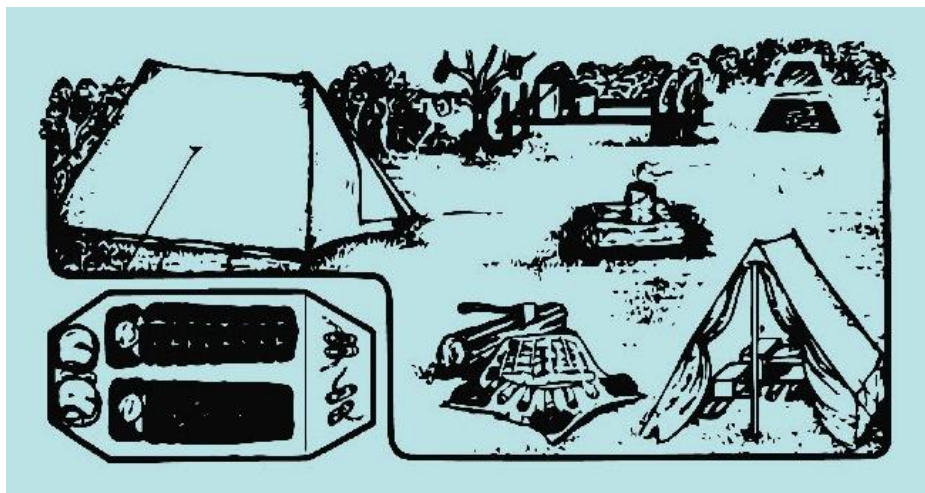
1. อยู่ห่างจากที่พักพอสมควร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกลิ่นที่เกิดจากของเสียเข้ามา รบกวนแต่ในขณะเดียวกัน ควรสะดวกในการที่จะนำขยะไปทิ้ง

2. ขนาดความกว้างและความลึกของหลุม ควรมีความพอเหมาะกับความถี่ของวัน ที่ลูกเสือจะอยู่ค่ายพักแรม ทั้งนี้ลูกเสือจะต้องกลบหลุมแห่งนี้วันๆไป เพื่อป้องกัน มิให้แมลงวันมาตอมหรือสัตว์บางชนิดมาคุ้ยเศษขยะ ถ้าหลุมแห่งนี้มีความพอเหมาะ ดินที่ใช้กลบขยะวันสุดท้ายจะเต็มหลุมพอดี

3. ดินที่ขุดจากหลุม ควรกองให้เรียบร้อยเป็นระเบียบและใช้ดินนี้กลบขยะ ในหลุมแห่งนี้ของแต่ละวัน (สำหรับหลุมเปียกให้กลบในวันสุดท้าย)

4. ปากหลุม ควรทำฝาปิดด้วยกิ่งไม้และใบไม้ ทั้งนี้ใบไม้และกิ่งไม้ที่นำมา ทำฝาปิดนั้นต้องไม่ทำให้สิ่งแวดล้อมของค่ายเสื่อมโทรม

5. ขยะที่เป็นโลหะหรือพลาสติก เช่น กระจบอง ขวด ฯลฯ ควรทุบให้แบนก่อน นำไปทิ้งลงหลุมนอกจากการกำจัดขยะโดยวิธีทิ้งในหลุมเปียกหลุมแห่งนี้แล้ว อาจทำ ที่ทิ้งขยะด้วยภาชนะชนิดต่างๆ เช่น เข่งที่สานด้วยไม้ไผ่ ถังพลาสติกหรือถุงพลาสติก เมื่อใส่ขยะจนเต็มแล้วควรนำไปทิ้งและเผาหรือฝังให้หมดสิ้นทุกครั้ง

การสร้างและระวังรักษาสิ่งแวดล้อม

การสร้างและระวังรักษาสิ่งแวดล้อม วิธีสร้างสิ่งแวดล้อมในระหว่างการอยู่ค่าย พักแรม อาจทำได้โดยวิธีง่ายๆ ดังนี้

1. ขุดดินให้เป็นหลุมสี่เหลี่ยม แล้วใช้ไม้พาดปากหลุมให้ขนานกัน ห่างกันพอที่ ลูกเสือจะนั่งถ่ายอุจจาระ หรือถ่ายปัสสาวะสะดวก ขนาดความกว้างและความลึกของ หลุมควรจะทำให้พอเหมาะกับความถี่ของวัน และจำนวนลูกเสือและจำนวนวันที่อยู่ค่ายพักแรม

2. ทำที่กั้นหลุมถ่ายอุจจาระด้วยผ้าใบ ผ้าพลาสติก เสื่อรำแพนหรือวัสดุที่ หาได้ในธรรมชาติ เช่น หญ้าคา แฝก ทางมะพร้าวเป็นต้น อาจจะทำประตูปิดด้วยก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่เวลาที่มีอยู่ ว่าสามารถจะทำให้เรียบร้อยมั่นคง แข็งแรงเพียงใด

3. อาจทำที่ถ่ายปัสสาวะไว้ต่างหากก็ได้ โดยชุดหลุมไว้ในบริเวณใกล้เคียงกัน ส่วนที่ใช้ในแต่ละวันควรกลับด้วยดินที่ขุดขึ้นมาแล้วโรยด้วยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยา ดับกลิ่น

การอยู่ค่ายพักแรมของลูกเสือ

กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรม เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานได้ผลจูงใจ ได้ใช้ชีวิตแบบ ชาวค่าย สิ่งทีลูกเสือชอบ คือ การอยู่ค่ายพักแรม และหากว่าลูกเสือได้ทราบหลักการ และมีการเตรียมการให้พร้อมก่อนที่จะไปอยู่ค่ายพักแรม ก็จะได้รับประโยชน์และมีผล เป็นที่น่าพอใจ

ความหมายของการพักแรม

การพักแรม หมายถึง การเดินทางไปค้างคืนที่อื่น ทำให้ลูกเสือได้มีเวลาพักผ่อน ภายหลังจากการเดินทางมาแล้ว และได้มีโอกาสศึกษาธรรมชาติ ได้ใช้วิชาเชิงพราน ได้ปฏิบัติหุงอาหารและอื่น ๆ เท่าที่สามารถทำได้

ความมุ่งหมายในการอยู่ค่ายพักแรม

1. เพื่อฝึกให้ลูกเสือมีระเบียบวินัย มีความอดทน และเสริมสร้างพลานามัย
2. เพื่อสนองความต้องการของเด็กในวัยนี้ ชอบการเดินทางไกล การผจญภัย ชอบเดินทางสำรวจศึกษาธรรมชาติที่แปลกใหม่
3. เพื่อฝึกให้ลูกเสือได้รู้จักการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. เพื่อฝึกให้ลูกเสือมีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ รู้จักการแก้ปัญหา มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกระบบหมู่ รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
5. เพื่อฝึกให้ลูกเสือปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ และสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
6. เพื่อให้ลูกเสือได้เรียนวิชาการทางลูกเสือเพิ่มเติม พร้อมกับฝึก การปฏิบัติจริง และได้สอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติได้ หากครบวิชาตามกำหนด มีสิทธิ์ประดับเครื่องหมายวิชาพิเศษ วิชาผู้จัดการค่ายพักแรม ได้

หลักการอยู่ค่ายพักแรม

การไปอยู่ค่ายพักแรมทุกครั้ง ควรกำหนดหลักการปฏิบัติในเรื่องต่อไปนี้

1. **ไปทำไม** หมายความว่า ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการไปอยู่ค่ายพักแรม ในครั้งนี้ให้แน่ชัดว่าไปทำไม เช่น ไปเพื่อเรียนวิชาพิเศษ เพื่อทดสอบภาคปฏิบัติวิชา ลูกเสือไม่ใช้ไปทัศนศึกษา เป็นต้น
2. **ไปทำอะไร** จะต้องกำหนดว่าในการไปอยู่ค่ายพักแรมจะทำกิจกรรมใดบ้าง ต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้เช่นเพื่อเรียนวิชานักบุกเบิกวิชานักสะกดรอย วิชาหัวหน้าคนครัว วิชานักผจญภัย วิชาผู้จัดการค่ายพักแรม วิชานักธรรมชาติ การชุมนุมรอบกองไฟ ฯลฯ
3. **ไปที่ไหน** จะต้องเลือกสถานที่ในการอยู่ค่ายพักแรมที่จะอำนวยความสะดวก ในการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม เช่น ไปค่ายลูกเสือ ค่ายนี้มีอุปกรณ์ พร้อม ใกล้ตลาด มีผ้าไม่ขาดแคลน สามารถรับลูกเสือได้จำนวนมาก เป็นต้น ถ้าเลือก ไปพักตามป่าเขาที่สวยงาม แต่ต้องจัดเตรียมอุปกรณ์เสบียงอาหาร ซึ่งเป็นภาระที่หนัก พอดควร และบางที่อุปกรณ์ก็หาได้ยาก

4. ไปอย่างไร จะต้องกำหนดเส้นการเดินทาง รวมทั้งยานพาหนะใน การเดินทางให้เหมาะสม เช่น ไปโดยรถยนต์ รถไฟ เรือ จักรยาน หรือเดินไป จะต้อง เตรียมอะไรไปบ้าง ไปใช้เวลากี่วัน เหล่านี้นายหมู่ต้องปรึกษาผู้กำกับลูกเสือ และต้อง เตรียมการแต่เนิ่นๆ จะได้ไม่เกิดความขลุกขลักเวลาอยู่ค่ายพักแรม

5. ไปเมื่อใด จะต้องกำหนดวันเดินทางและวันที่ไปอยู่ค่ายพักแรม ให้เหมาะสม และควรเป็นวันว่างที่สะดวกกับทุก ๆ ฝ่าย ไม่เดือดร้อนหรือกระทบกระเทือน ต่อการเรียน เช่น เป็นวันหยุดราชการ วันปิดภาคเรียน วันสุดสัปดาห์ ถ้าจะตรงกับ วันเรียนบ้าง ก็ควรหาโอกาสชดเชยภายหลัง

ประโยชน์ของการอยู่ค่ายพักแรม

การเป็นลูกเสือที่สมบูรณ์นั้นจะต้องอยู่ค่ายพักแรม คือออกจากบ้านไปนอน แรมคืนกับเพื่อนลูกเสือด้วยกัน การพักแรม กระทำภายหลังจากการเดินทางมาแล้ว การพักแรมอาจจะนอนในค่าย บนอาคาร ที่สนาม ในเต็นท์ตามชายป่า เขิงเขา ชายทะเล ก็ได้ ต้องเตรียมเสบียง อุปกรณ์หุงหาอาหาร อุปกรณ์การสร้างที่พักแรม อุปกรณ์ ที่จำเป็นอื่น ๆ ตลอดจนของใช้ส่วนตัว อีกทั้งต้องสร้างเครื่องใช้ขึ้น ในขณะที่อยู่ค่าย พักแรม ในหลักสูตรลูกเสือกำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะได้ประดับยศลูกเสือเอกจะต้องได้ไปอยู่ ค่ายพักแรมมาแล้ว 10 คืน และในจำนวนนี้จะต้องมีครั้งหนึ่งเป็นเวลา 2 คืนติดต่อกัน การกำหนดเช่นนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ลูกเสือกู้ค้นเคยกับชีวิตกลางแจ้ง และธรรมชาติ นั้นเอง ฉะนั้นการอยู่ค่ายพักแรมจึงมีประโยชน์มาก พอสรุปได้ดังนี้

1. ได้ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ เพลิดเพลินในชีวิตกลางแจ้ง ได้สัมผัสและคุ้นเคย กับธรรมชาติได้เห็น พืชแมลง และสัตว์ ชนิดต่าง ๆ ในธรรมชาติ ได้เห็นภูมิประเทศ ทิวทัศน์ที่สวยงาม ทำให้จิตใจเบิกบาน คลายความทุกข์ คลายความตึงเครียด มีใจเมตตา กรุณาต่อสัตว์ จะเป็นผลให้มีนิสัยอนุรักษ์ธรรมชาติต่อไปในที่สุด

2. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เพราะการอยู่ค่ายพักแรมนั้นลูกเสือได้มีโอกาส มาอยู่ร่วมกันตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน เช่นตอนกลางวันได้มีโอกาสร่วม กิจกรรมกลางแจ้งกับเพื่อนลูกเสือภายในหมู่ และลูกเสือหมู่อื่น ๆ ตอนกลางคืน มีการแสดงหรือการชุมนุมรอบกองไฟร่วมกัน เพื่อเกิดความสนุกสนานไม่คิดถึงบ้าน

3. ปลูกฝังความสามัคคีในหมู่คณะ การอยู่ค่ายพักแรมนั้นทุกคนต้องช่วยกัน ทำกิจกรรมของส่วนรวม รู้จักหน้าที่ของตน นับตั้งแต่การสร้างที่พักอาศัย ทำราวตากผ้า หาเชื้อเพลิง หุงหาอาหาร และล้างภาชนะ เป็นต้น ลักษณะของงาน เป็นการฝึกให้ทำงานเป็นกลุ่มร่วมกับผู้อื่น รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบภายในหมู่ นอกจากนี้ การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่อาจมีผู้เจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุขึ้นบ้าง จำเป็นต้องให้การช่วยเหลือกันเป็นการฝึกความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ

4. ได้ออกกำลังกาย กิจกรรมที่ออกกำลังกายส่วนมากมักมีการเดินทางไกล และกิจกรรมอื่น ๆ อีกมาก เช่น ได้เล่นกีฬากลางแจ้ง เล่นเกมต่าง ๆ และกิจกรรมใน ค่ายนั้นทุกคนต้องทำทุกอย่างไม่อยู่นิ่ง มีการสร้างที่พักอาศัย ขุดหลุมสำหรับเผาขยะ ตักน้ำ ทำราวตากผ้า หาพื้นมาทำเชื้อเพลิง ขุดหลุมสร้างส้วม สร้างหลุมเปียก หลุมแห้ง เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมที่ออกกำลังกายขณะที่อยู่ค่ายพักแรมนี้เป็นการออกกำลังกายอีก รูปแบบหนึ่งที่ลูกเสือมีค่อยได้ปฏิบัติในเวลาปกติธรรมดา

5. ได้เห็นขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวชนบท โดยทั่วไปการอยู่ค่ายพักแรม นิยมตั้งค่ายในชนบทที่ไกลจากโรงเรียน เป็นสถานที่ที่นักเรียนไม่เคยไปหรือไม่คุ้นเคย และนิยมไปตั้งค่ายไม่ห่างไกลจากหมู่บ้านมากเกินไปนัก ทั้งนี้คำนึงถึงความปลอดภัย ของลูกเสือที่ไปตั้งค่ายเอง การไปตั้งค่ายใกล้ ๆ หมู่บ้านทำให้ลูกเสือได้ใกล้ชิดกับ

ชาวบ้านมากขึ้น บางครั้งมีโอกาสร่วมกิจกรรมกับชาวบ้าน ได้พบปะพูดคุยกันได้เห็น ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ของชาวชนบท เห็นชีวิตความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ

6. ฝึกความมีระเบียบวินัย การไปอยู่ค่ายพักแรมนั้นทุกคนมีหน้าที่แน่ชัด ว่าทำอะไร ทุกคนจึงต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน ต้องเป็นคนตรงต่อเวลา ต้องรู้จัก ปรับตัว รู้จักบังคับใจตนเอง เช่น มีหน้าที่ทำอาหาร ทั้ง ๆ ที่อยู่บ้านไม่เคยทำและ ไม่ชอบทำ แต่เมื่อมาอยู่ค่ายได้รับมอบหมายให้ทำก็ต้องทำให้เสร็จตามเวลา

7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และฝึกกระบวนการหมู่ ทดสอบกระบวนการหมู่ ให้เป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี การอยู่ค่ายพักแรมจะเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดเป็นทำเป็นและ แก้ปัญหาเป็น เช่น การตกแต่งประดับหน้าค่ายและรั้วค่าย การสร้างอุปกรณ์วาง เครื่องครัว เป็นต้น การที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำคือนายหมู่ ต้องมีความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาได้ดี เช่น การผจญภัยในแต่ละฐาน จะต้อง วางแผนว่าทำอย่างไรจึงจะสำเร็จ และผู้ตามที่ดีคือลูกหมู่ก็ต้องปรับตัวตามที่นายหมู่สั่ง ไม่นอกกลุ่มนอกทาง จึงจะสำเร็จไปด้วยดี

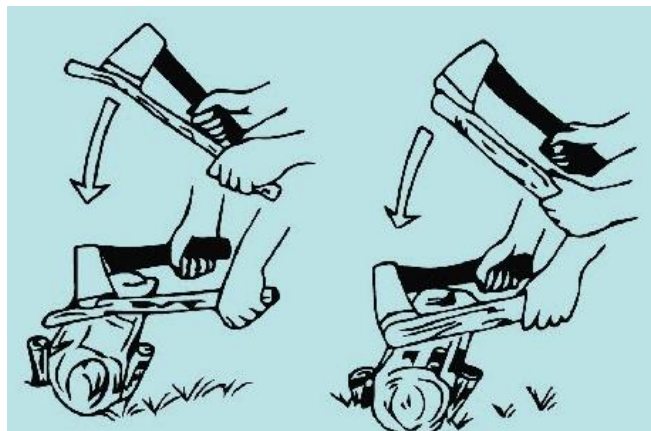
8. ฝึกความอดทน เสียสละ ฝึกการใช้ชีวิตร่วมกันอย่างง่าย ฝึกความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา การอยู่ร่วมกันจะต้องมีความอดทน เสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน การไปปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ต้องตรงต่อเวลา รักษาเวลาตามกำหนด

9. เพื่อให้ลูกเสือมีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น มีโอกาสดสอบภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติไปในตัวและลูกเสือเข้าใจถึงการฝึกอบรมลูกเสือตามมาตรฐานสากล

การใช้เครื่องมือ

ขวานสำหรับโค่นต้นไม้

การปฏิบัติกิจกรรมของลูกเสือขณะเดินทางไกลและอยู่ค่ายพักแรม การใช้ขวานมีความจำเป็นสำหรับการโค่นต้นไม้เพื่อใช้ตกแต่งสถานที่ ต้นไม้ที่จะตัดหรือ โค่นจะเป็นต้นไม้ขนาดเล็ก การตัดหรือโค่นต้นไม้ขนาดใหญ่ไม่ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง เพราะ นอกจากจะไม่อนุรักษ์ธรรมชาติแล้ว ยังไม่มีความจำเป็นที่ลูกเสือจะต้องปฏิบัติ ดังนั้นจึงมุ่งที่การใช้ขวานในการตัดหรือผ่าไม้เป็นส่วนใหญ่

ข้อควรระมัดระวังในการใช้ขวาน

1. การใช้ขวาน ไม่จำเป็นต้องออกแรงมาก เพียงแต่ต้องทิ้งน้ำหนักของขวาน ให้เหมาะกับไม้ที่จะตัดหรือผ่า
2. เวลาใช้ขวานต้องระวังอย่าให้คนอยู่ใกล้
3. ในการส่งขวานให้ผู้อื่นต้องทำอย่างระมัดระวัง ผู้ส่งจับที่หัวขวานโดยคว่ำ ด้ามคมลงบนพื้น และอย่าเพิ่งปล่อยมือจนกว่าจะแน่ใจว่าผู้รับจับขวานไว้แน่นแล้ว การถือขวานให้จับที่หัวขวาน ไขมีดหันออกนอกตัว
4. การแบกขวานให้หันไขมีดออกนอกตัว
5. ในกรณีที่ต้องนำขวานไปใช้ในการเดินทางไกล ถ้าขวานด้ามสั้นก็สามารถ จัดลงในเป้ได้ แต่ถ้าเป็นขวานด้ามยาวให้ผูกด้ามขวานไว้กับเป้ให้มั่นคง โดยให้ส่วนคม ของขวานหันไปด้านหลัง เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ลูกเสือต้องไม่ลืมสวมปลอกขวาน เสียก่อนบรรจุขวานลงเป้

เลื่อย

เลื่อยมีหลายชนิดและหลายขนาด การนำเลื่อยไปขณะอยู่ค่ายพักแรมควรคำนึง ถึงความสะดวกในการ นำพาและการใช้งานเป็นสิ่งสำคัญ ขณะที่อยู่ค่ายพักแรม ลูกเสือ ต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็น ต้นไม้ด้วย ใช้เฉพาะที่จำเป็นสำหรับ การอยู่ค่ายพักแรมจริง ๆ และคำนึงถึงการใช้งานของเลื่อยให้เหมาะสมด้วย การใช้เลื่อย นั้นเมื่อจะเลื่อยกิ่งไม้ ควรเลื่อยรอบกิ่งไม้ก่อน เพื่อให้การเลื่อยตัดกิ่งไม้ทำได้ง่ายขึ้น และเมื่อไม้จวน จะหลุดจากกิ่งไม้ ควรจับปลายกิ่งไม้ที่จะหลุดไว้เพื่อมิให้หล่นไปถูกผู้ที่ อยู่ใกล้เคียงได้ หรืออาจหลุดไปถูกเท้าของผู้ เลื่อยเองได้

ค้อนหนัก

ค้อน คือเครื่องมือสำหรับตอกหรือทุบบนวัสดุอื่น สำหรับการใช้งาน เช่น การตอกตะปู การจัดชิ้นส่วนให้เข้ารูป และการทุบทำลายวัตถุ ค้อนอาจได้รับการ ออกแบบมาให้ใช้งานเฉพาะทาง และมีรูปร่างกับโครงสร้างที่หลากหลาย แต่มีโครงสร้าง พื้นฐานที่เหมือนกันคือ ด้ามจับและหัวค้อน ซึ่งน้ำหนักจะค่อนไปทางหัวค้อนมากกว่า

แรงที่กระทบเป้าหมายจะมากเท่าใดขึ้นอยู่กับมวลของค้อน และความเร่งของการตอก ดังนั้นเมื่อค้อนยิ่งหนักมาก และหวดด้วยความเร่งมาก แรงที่ได้จากค้อนยิ่งมาก ตามไปด้วย

ฟุ้งกากไม้

การฟุ้งกากไม้ หมายถึง ขบวนการหรือกรรมวิธีในการทำให้ความชื้นหรือ น้ำระเหยออกจากเนื้อไม้ ที่สดหรือมีความชื้นมากเกินไป โดยเหลือปริมาณความชื้น อยู่ในเนื้อไม้ได้ส่วนสมดุลกับบรรยากาศที่อยู่โดยรอบไม้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์นั้น คือ ให้เหลือความชื้นอยู่ในไม้ประมาณ 1 ใน 10 ของความชื้นสดหรือประมาณ 8 - 16% (12% โดยเฉลี่ย) สำหรับสภาวะอากาศของประเทศไทย วัตถุประสงค์ของ การฟุ้งกากไม้เพื่อให้เสียเวลาน้อยที่สุด และต้องไม่ทำให้ไม้เมื่อฝืนแล้วมีตำหนิน้อยที่สุด